

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਛਿਆਸਠ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿੰਫਨੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ, ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ

Jeff Pippenger

2024-01-30

ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ "ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਹਾਨ ਉਡੇਲਾਪਾ" ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਲੋਕ ਨਾ ਹੋਣ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਕਾਰੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਪਰ ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ "ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੂਰੀ, ਸਾਰੇ ਦਿਲੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸਮਰਪਣਤਾ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬੇਮਾਪ ਉਡੇਲਾਪੇ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੇਗਾ।" "ਮਹਾਨ ਉਡੇਲਾਪੇ" ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੱਟ ਉਡੇਲਾਪਾ ਵੀ ਹੈ (ਇੱਕ ਮਾਪ ਅਨੁਸਾਰ ਉਡੇਲਾਪਾ)।

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੀ ਅਠਾਰਵੀਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ, ਪਰ "ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ" ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ, "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।" 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਹ ਤੱਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ "ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ, ਪੂਰੇ-ਦਿਲ ਦੀ ਸਮਰਪਣ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ "ਮਾਪ ਕੇ" ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਲਈ ਦੇ ਸੱਦ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ (ਸੱਦ) ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦਾ ਉਹ ਸੱਦ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਈ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੋ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਉਹ "ਮਾਪ ਅਨੁਸਾਰ" ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਖਿਰਕਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ "ਬਿਨਾ ਮਾਪ" ਉਡੇਲੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਹੁੰਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹੋਣੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਗੇ।

1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦੇ ਲੋਕ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਬਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਉਤਰਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੜਾਅ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਪਰਖ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਮਸੀਹੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਆਪਣੀ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ "ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ" ਕਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਜਾੜ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਪਿਛਲੇ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧੀ ਲੋਕ "ਉਸ ਦਾ ਮੰਦਰ" ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੈਵੰਬ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਢਾਂਚਾ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

“ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਸੁਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:1, 2)। ਇਹ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪਿਲਾਈ ਹੈ’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14:8)। ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਕੀ ਹੈ?—ਉਸ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਸਬਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ—ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਮਰਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ‘ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾ ਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ’ (ਮੱਤੀ 15:9)।”

“ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਜਨਿਕ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ-ਭੰਨਣ ਵਾਲੀ ਬੇਅਦਬੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਬੁਲਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, ‘ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:8)। ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ‘ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਲਵੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:4, 5)।” *Review and Herald*, December 6, 1892.

ਪਹਿਲੀ ਮੰਦਰ-ਸ਼ੁੱਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਹ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੋਰ ਭੇੜ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਦ ਇਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਤੱਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਨਿਉਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਦਰ-ਸ਼ੁੱਧੀ, ਜਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦੇ ਪੁਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ, ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲੀ ਪੁਕਾਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਰਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਮੰਦਰ-ਸ਼ੁੱਧੀ, ਜਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦੇ ਪੁਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਹਨਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਾਮਮਾਤਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਉਡੇਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜੇ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਸਾਰੀ ਸਾਂਚਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੁਹਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਸਾਂਚਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਛਾਪ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਰਹੇਗਾ।” *Testimonies*, volume 5, 216.

“ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਰਾਹੀਂ

ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ, ਮਹਾਨ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਇਹ ਭਿੰਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਆਰਾਮ-ਦਿਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਥ ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੇਹਰ ਧਾਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਬਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।" Bible Training School, December 1, 1903.

ਯਸਾਯਾਹ "ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ "ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਵਾ" ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰੋਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ), ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਉਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਮਾਪਣਾ" ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਆਰ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਦ ਕਰੇਂਗਾ; ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਿੱਖੀ ਅੰਧੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸੇ ਰਾਹੀਂ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਬਨਸਪਤੀ-ਥਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਭੀ ਗੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਨਗਰੀ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ-ਥਾਂ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਾਂਗ ਛੱਡੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਉੱਥੇ ਬੱਛਾ ਚਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਲੇਟੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਟੋੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਅੰਤਾਂ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣਗੀਆਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੇਸਮਝ ਲੋਕ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਧਾਰ ਤੱਕ ਝਾੜ ਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਅਸੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 27:6-13।

"ਪੂਰਬੀ ਪਵਣ" ਉਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ "ਤਰਸ਼ੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ" ਨੂੰ ਡੁੱਬੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। "ਪੂਰਬੀ ਪਵਣ" ਉਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। "ਪੂਰਬੀ ਪਵਣ" ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਸਰ ਉੱਤੇ "ਸੜਨ" ਵਾਲੀ ਮਾਰ ਲਿਆਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਫਿਰਔਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ (ਮਿਸਰ) ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ, ਅਤੇ "ਪੂਰਬੀ ਪਵਣ" ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ "ਟਿੱਡੀਆਂ" ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖਾ ਲਿਆ। ਇਸਲਾਮ "ਪੂਰਬੀ ਪਵਣ" ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਸਲਾਮ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਤੀਸਰੀ ਹਾਇ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਆਕਰਮਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਡਬਲਯੂ. ਬੁਸ਼, "ਦੂਜੇ" ਨੇ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ "ਪੂਰਬੀ ਪਵਣ" ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਵੇਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ, ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਤੀਜੀ ਆਇਤਾਂ ਤੱਕ, ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਸਰੀ ਹਾਇ ਦਾ ਇਸਲਾਮ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਇਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ

ਵੱਸਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਦੂਤ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਆਉਂਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਗਣ, ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਦਾ, ਠਹਿਰੇ, ਠਹਿਰੇ, ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਵੱਗਣ ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ ਦਿਆਂ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਆਗਿਆ-ਉਲੰਘਣਕਾਰੀ, ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਲੋਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਇਆ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਣ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਈ ਹੈ, ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।" Manuscript Releases, volume 15, 292.

ਜੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲਿਆ।

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ "ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ" ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਸਤਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਵੇਕ-ਵਾਦ" ਨੂੰ ਪਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, Future for America ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ Future for America ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਲੈਂਗਿਕ ਐਜੰਡੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਹੋਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

"ਜੇ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂ। ਤੈਥੀ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਉੱਤੇ—ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਰਖ ਨਾ ਸਕੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ—ਜਿੰਨੀ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਸਵਭਾਵਿਕ ਮਨੁੱਖੀ ਹਿਰਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਾਗਦਾਰ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਿਆਵੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਓਹਲੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਤੱਕ ਫੈਲਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਦੋਂ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੱਚਾਈ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਅੰਤ ਆਵੇਗਾ। ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

“ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹਲਚਲਾਂ ਦਾ ਭੇਦ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਆਪ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਆਮਦ ਵੇਲੇ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਅਤੇ ਤਿਰਸਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਿਰਸਕਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਓਹੀ ਗੁਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ-ਹੇਠ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ। ਅਜੇਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜੰਮੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦਿਨ ਦਾ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਘੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੀਮਿਤ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸੱਚਾਈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਢੰਗ ਵਰਤਣ ਦੀ ਉਹ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਗੁਣ ਉੱਭਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿਰਸਕਾਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ।” The 1888 Materials, 1525.

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਰੁਕਾਵਟਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਤਿ ਮੰਦਰ” ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਗੱਲ ਦੇਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1844 ਤੱਕ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕਈ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਛਿਆਲੀ ਹੈ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਆਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ “ਪੂਰਬ ਦੀ ਹਵਾ” ਹੀ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੁਬੋ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸੂਰ ਨੂੰ ਡਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, “ਹਾਏ, ਹਾਏ” (ਅਫਸੋਸ, ਅਫਸੋਸ)। ਪਰ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ “ਪੂਰਬ ਦੀ ਹਵਾ” ਦਾ ਦਿਨ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਵਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।” ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ “ਪੂਰਬ ਦੀ ਹਵਾ” ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕੇ; ਇੱਕ ਐਸਾ ਕੰਮ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਕੀ ਹੋਈ “ਪੂਰਬ ਦੀ ਹਵਾ” ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਚਾਰ ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਵਾ ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਗੇ, ਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਨਾ ਲਾ ਲਈਏ, ਤਦ ਤੱਕ ਨਾ ਧਰਤੀ ਨੂੰ, ਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਓ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 7:1-3.

“ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ” ਦਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ, “ਕ੍ਰੋਧੀ ਕੌਮਾਂ” ਦਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ “ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ” ਦਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ—ਇਹ ਸਭ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਹੀ

ਸਮੇਂ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

“ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਕ੍ਰੈਪਿਟ ਘੋੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਪੈਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ।

“ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਦੀਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸੁੱਤੇ ਰਹੀਏ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਠੰਢੇ ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ ਹੋਈਏ? ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਫੂਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੀਉਣ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹ ਤੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਵੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੰਕੁਚਿਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਬੇਹੱਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਕੀਕਤਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ “ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ”, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ “ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ” ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੱਥਰ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਥਾਂ ਬਿਨਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਲੋਹੇ, ਪਿੱਤਲ, ਮਿੱਟੀ, ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਮਹਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 2:44, 45.